

[Aksel Larsen.]

Naar man har valgt dette Princip, skyldes det ganske aabenbart, at man befrygtede, at uvedkommende Interesser, der kunde bidrage til at forfuske Folkestyret, skulde gøre sig gældende, hvis Lovgiverne samtidig skulde udøve og administrere Lovene. Naturligvis kan man aldrig komme uden om, at visse Hensyn gør sig gældende, saa længe Samfundet er kapitalistisk og der er forbundet en eller anden Slags Profitinteresse med de forskellige Slags Love, som gennemføres, men om Forfatningens principielle Mening i denne Henseende kan der ikke være nogen som helst Tvivl.

Ikke des mindre er der efterhaanden blevet et saa syndigt Sammenrod, at der overhovedet ikke er mere af Principperne tilbage. Dertil kommer, at Kapitalistklassen her i Landet har været overordentlig nævenyttig og rask til at handle, naar det gjaldt om at sikre sig en særlig Indfyldelse paa de Steder, hvor der vil blive truffet en Afgørelse af Betydning, det være sig i Rigsdagen, i Ministerierne, der, hvor Lovene skal sættes igennem, eller hvor der skal dømmes: overalt foregaar der fra de kapitalistiske Selskabers Side ligefrem en Klapjagt paa Folk med Indfyldelse, saadan at Rigsdagsmænd og Departementschefer og mange andre Folk med Indfyldelse overlæses med lønede Tillidshverv i forskellige privatkapitalistiske Erhvervselskaber.

At dette er usundt, kan der ikke være nogen Tvivl om; at det bidrager til at øge Befolkningens berettigede Mistillid til Parlamentarismen, kan der heller ikke være Tvivl om; at det er Forhold, som det overvældende Flertal af Befolkningen ønsker afskaffet, er der heller ikke Tvivl om, og jeg ser til min Glæde, at selv her i Tinget, selv inden for Det konservative Folkeparti, breder der sig en vis Følelse af, at den Slags Forhold er utilledelige. I „Berlingske Tidende“ for den 22. November om Aftenen er der refereret et Møde her i København, ved hvilket det ærede Medlem Hr. Prieme har haft Ordet, og til Støtte for Motiveringen af dette Lovforslag vil jeg gerne med Formandens Tilladelse bringe et kort Citat af det ærede Medlems meget interessante Tale. Det ærede Medlem Hr. Prieme gav nogle Eksempler paa, hvordan Valutaordningen virker i Praksis, og sagde derefter ifølge det Referat i Berlingske Aften, som han selv ikke har dementeret:

„Det, der falder mest i Øjnene, er den store Ulighed. Man kan ikke faa en vis Ret, medmindre man kender en

Rigsdagsmand eller Minister. Man faar ikke sin Ret, men en Almisse, det hele afhænger af, om man er tilstrækkeligt paagaende. Det kunde være interessant at vide, hvor mange Tildelinger der egentlig gaar over Rigsdagen, Afgørelserne ligger i Sidegangene paa Christiansborg.“

Det er det ærede Medlem Hr. Priemes Ord, og jeg føler virkelig Trang til at vende Debatten lidt om og sige: Maa vi bede om at faa de Ord gentaget her i Salen! Maa vi spørge det ærede Medlem Hr. Prieme: Hvad mener han? Maa vi faa Navnene frem! Hvem sigter det ærede Medlem til? Han kender en Række Eksempler, han ved, at det forholder sig saadan, men har ingen Sinde her i Salen paapeget, hvorledes denne eller hin Rigsdagsmand, denne eller hin Minister har sørget for at favorisere det ene eller det andet Importfirma. Men det ærede Medlem Hr. Prieme maa jo kende til det, det ærede Medlem er sagkyndig, og derfor maa man vel have Lov til at tage til Indtægt for vore Lovforslag, at der eksisterer saadanne Forhold, som bør afskaffes, fordi de er uheldige.

Jeg skal i øvrigt, som sagt, henvise til den Forelæggelsestale, jeg holdt i April Maaned, og jeg vil samtidig over for dem, der blev saa ophidsede for fjorten Dage siden, endnu en Gang gøre opmærksom paa, at den Ophidselse var ilde anbragt, en Ophidselse, som var meget stor, fordi jeg i en bestemt Forbindelse havde brugt Udtrykkene Bestikkelse og Korruption. Hvis man virkelig kunde blive ophidset over noget saadant her i Tinget, hvorfor saa ikke blive ophidset den 24. April, da jeg med en Række Eksempler med Navns Nævnelser af en Række Rigsdagsmænd — jeg erindrer om det ærede Medlem Hr. Krag, det ærede Medlem af Landstinget Hr. Ludvig Christensen, det ærede Medlem af Landstinget Hr. Lange, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Nygaard og en Række andre Eksempler — belyste, hvordan de faktiske Forhold ligger, hvordan der inden for alle de borgerlige Partier er saadanne Eksempler?

Jeg erkender, at jeg ikke ved den Lejlighed — det var maaske en Fejl, maaske en Forglemmelse — nævnte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, men jeg sagde ogsaa, som jeg har sagt paa en Række Møder Landet over, at naar jeg nævner disse Eksempler, er det ikke for at hænge de paagældende Personer op, men for at vise, hvorledes det var fat; der kunde nævnes Snese af andre Eksempler. Men jeg sagde ved den Lejlighed noget, som man synes at have